

2016.01.25.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 331-0 / 2016
Érkezett:	2016 FEBR 13.
Kezelt:	
Előadó:	
Előzetesbíró:	
Előzetesbíróiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott
Név:

Cím:

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg „*az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről*” szóló **2015. évi CXLV. törvény 3. §, 6. § (1) bek., 6. § (4) bek., 8. §, 12. §, 13. § (1) bek. és 18. § (3) bek.** alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések megnevezése:

Az „*egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről*” szóló 2015. évi CXLV. törvény (a továbbiakban „**Árfolyamkockázat-törvény**”) alábbi rendelkezései: **3. §, 6. § (1) bek., 6. § (4) bek., 8. §, 12. §, 13. § (1) bek. és 18. § (3) bek.**

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése: Az Árfolyamkockázat-törvény a kihirdetését követő 3. napon lépett hatályba (Árfolyamkockázat-törvény 22. §). Az Árfolyamkockázat-törvény 2015. október 2. napján lett kihirdetve. Az Árfolyamkockázat-törvény nevezett rendelkezései 2015. október 5. napján léptek hatályba. Az alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani (Abtv.¹ 30. § (1) bek.). Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő még nem telt le. Ez a határidő majd **2016. április 4.** napján fog lejárni.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

- Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bek.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege):

Abtv. 26. § (2) bek. szerint az Alkotmánybíróság eljárása akkor kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

Az Árfolyamkockázat-törvény hatálya kiterjed a panaszos által megkötött fogyasztói kölcsönszerződésre (Árfolyamkockázat-törvény 1. §). A panaszos megkapta a pénzügyi intézmény tájékoztatását a tartozása forintra váltásáról valamint az ügyleti kamat, díj és költségek változásáról (Árfolyamkockázat-törvény 4. §, 8. § és 18. §-ai) (1. sz. melléklet).

Az Árfolyamkockázat-törvény támadott rendelkezései hatályosulásuk folytán - közvetlenül, bírói döntés nélkül - okoznak jogsérelmet a panaszosnak, mert közvetlenül beavatkoznak a panaszos polgári jogi jogviszonyába, és megváltoztatják annak tartalmát. A panaszosnak nincs lehetősége az Árfolyamkockázat-törvény hatályosulása folytán bekövetkezett jogsérelem orvoslására jogorvoslati eljárást kezdeményezni. Ugyanis nincs olyan jogorvoslati eljárás, amivel a panaszos egy törvény ellen tudna fellépni. Az Abtv. 26. § (2) bek. két feltétele együtt teljesült.

4. Árfolyamkockázat törvény alábbi rendelkezései alaptörvény-ellenesek 3. §, 6. § (1) bek., 6. § (4) bek., 8. §, 12. §, 13. § (1) bek. és 18. § (3) bek.

4.1. A vitatott rendelkezések tartalma:

- 3. § Kötelezővé teszi a panaszos adósságot forintra vállalni
- 6. § (1) bek. Módosítja a felek kölcsönös akaratát a szerződésmódosítások formai követelményeiről.
- 6. § (4) bek. Módosítja a felek között korábban megkötött jelzálogszerződés tartalmát;
- 8. § Felhatalmazza a pénzügyi intézményt, hogy a panaszos hozzájárulása nélkül módosítsa a hitelszerződés lényeges elemeit;
- 12. § Kötelezően előírja az átváltási árfolyamot 2015. augusztus 19. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyam;

¹ 2011. évi CLI. törvény az Alkotmánybíróságról;

13. § (1) bek. Kötelezi a panaszost, hogy fogadja el a módosításokat vagy mondja fel a szerződést
18.§ (3) bek. Törvényi vélelmet állít fel arra az esetre, ha a panaszos nem nyilatkozik a módosítás elfogadásáról.

4.2. A törvény általi szerződésmódosítás feltételei

Az Árfolyamkockázat-törvény támadott rendelkezései módosítják az Árfolyamkockázat-törvény hatálya alá eső szerződésekből és követelésekből eredő jogviszonyok tartalmát. Ezek a módosítások egyértelmű beavatkozást jelentenek a panaszos szerződési szabadságába. Az Árfolyamkockázat törvény kötelezi a panaszost arra, hogy vagy fogadja el a módosítást vagy fizesse vissza a hitelét az árfolyamkockázatból eredő költségekkel együtt. A megkötött szerződésekből származó jogok és kötelezettségek, jogalkotói aktussal történő módosítása egyértelműen beavatkozást jelent a szerződési szabadságba. Ez az intervenció egy demokratikus jogállamban - ahol a hatalmi ágak szét vannak választva - minden esetben alaptörvény-ellenes.

Éz az intervenció attól nem válik jogszerűvé, hogy a törvény látszólag nem módosítja a szerződés tartalmát. A törvényalkotó által alkalmazott kötelező ajánlat és az ajánlat kötelező elfogadása (vagy a szerződés felmondása) ugyanúgy beavatkozik a panaszos magánjogi jogviszonyába, mint egy olyan törvény, amelyik közvetlenül módosítja egy szerződés tartalmát.

Az emberi jogok és a hatalmi ágak szétválasztása

Az Alkotmánybíróság súlyosan megsérti a panaszos emberi jogait (valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményét és az Európai Unió alapjogi Kartáját) azzal, hogy bizonyos esetekben „célszerűtlennek” tartja az egyedi bírósági eljárásokat (8/2014, 33/2015). Egy demokratikus jogállamban a bíróságok működése nem „célszerűségi” kérdés, hanem alkotmányos minimum. Az Európai Emberi Jogi Bíróság döntései világossá teszik, hogy egy demokratikus jogállam köteles annyi bírót foglalkoztatni, amennyi szükséges ahhoz, hogy az igazságszolgáltatás a társadalomban felmerülő konfliktusokat ésszerű időn belül orvosolni tudja. Ennek megfelelően, ha egy országban „szerződések nagy tömegével” kapcsolatban keletkeznek jogviták, akkor a bíróságok kapacitását kell megnövelni és nem a bírák hatáskörét kell elvonni. Ugyanakkor azokban az országban, ahol a bíróságok képesek jogbiztonságot teremteni azzal, hogy kiszámítható ítélezési gyakorlatot alakítanak ki, ott kevés bíró is képes „szerződések nagy tömegét” érintő jogvitákat hatékonyan megoldani. Az a helyzet, hogy a magyar bírói kar nem tudja, hogyan kezelje a devizahitelek körüli jogvitákat, jól mutatja a jogi kultúra elmaradottságát.

Azt, hogy a hatalmi ágak szétválasztása nem „célszerűségi” kérdés, jól mutatja az „törvényerejű rendelet” története is. A kommunista diktatúra éveiben közkedvelt jogalkotói aktus volt az ú.n. „törvényerejű rendelet”. A kommunista diktatúra urai ugyanis „célszerűtlennek” ítélték állandóan összehívni a parlamentet, ezért inkább szívesebben hoztak törvényeket saját maguk, zárt kormányüléseken. Az vitathatatlan, hogy a parlamenti munka sok macerával jár, emiatt tényleg sokkal „hatékonyabban” lehet parlament nélkül törvényeket alkotni. A jogalkotásnak ez a rendkívül „hatékony” módja, mégsem terjedt el demokratikus országokban. A demokratikus társadalmak ugyanis a hatalmi ágak szétválasztásán alapulnak. A törvényerejű rendelet azért elfogadhatatlan, mert azzal a végrehajtó hatalom beavatkozik a törvényhozás munkájába.

Hasonló okból elfogadhatatlan egy demokratikus országban az, ha a törvényalkotó törvénnyel módosít magánjogi szerződéseket. Egy demokratikus országban ugyanis magánjogi jogokat és kötelezettségeket, csak bíróságok állapíthatnak meg. A törvénnyel kieroszakolt szerződésmódosítással a törvényhozás beavatkozik az igazságszolgáltatás munkájába. Magyarország diktatórikus hagyományait ápolják azok az bírák, akik a hatalmi ágak szétválasztását, bizonyos esetekben, „célszerűtlennek” tartják.

Az Alkotmánybíróság elképzelése a törvényalkotói beavatkozásról

A kivételes jogalkotói intervenció alkotmányossági feltételeit az Alkotmánybíróság „következetes” gyakorlata fejlesztette ki a tartós jogviszonyok jogszabályi átalakíthatósága céljából (8/2014, 33/2015). Az Alkotmánybírák által kitalált elképzelés szerint „*az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli*”. Az alkotmánybírák szerint ugyanis „*a jogbiztonság követelményei, a szerződéses szabadság, a megkötött szerződés teljesítésébe vetett bizalom akkor érvényesülnek, ha az egyedi szerződések bírói úton való módosítása feltételeitől a jogalkotó a szerződések tömegének módosításakor nem térhet el*”.

Ezen feltételek szerint az Árfolyamkockázat-törvény akkor lenne alkotmányos, ha a törvényhozás betartotta volna azokat a feltételeket, amelyek az egyedi szerződések bírói úton való módosításához szükségesek.

Az Árfolyamkockázat-törvény meghozatalakor a törvényhozás nem tartotta be a bírósági eljárások fontos garanciális szabályait:

Bírói összeférhetetlenség elve

Az Árfolyamkockázat-törvényt a törvényhozás alkotta. A törvény tartalmáról országgyűlési képviselők döntöttek. Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó kérdés az, hogy folytathatnak-e országgyűlési képviselők bírói tevékenységet. Magyarországon bírósági döntést csak bíró hozhat. Azt, hogy ki lehet bíró azt a 2011. évi CLXII. törvény szabályozza. Ezen törvény szerint nem lehet bíró országgyűlési képviselő (2011. évi CLXII. törvény 39. § (2) bek.). Ennek megfelelően a panaszos jogviszonyát egy bírósági eljárásban csak egy olyan bíró módosíthatná, aki nem tagja az országgyűlésnek. Ezzel szemben a törvényhozás úgy fogadta el az Árfolyamkockázat törvényt, hogy a szavazáson kizárólag országgyűlési képviselők vettek részt. A bírói összeférhetetlenség elvének figyelmen kívül hagyása miatt a törvényhozás nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás szabályait.

Kérelemhez kötöttség elve

A törvényhozás az Árfolyamkockázat-törvényt a Nemzetgazdasági Miniszter javaslatára hozta. Egy bíró csak akkor módosíthat egyedi szerződéseket, ha ezt valamelyik szerződő fél kéri. Az Árfolyamkockázat-törvény meghozatalát nem kérte sem a panaszos, sem a panaszos szerződő partnere. Egy bírósági eljárásban a Nemzetgazdasági Miniszter csak akkor képviselhetné a szerződő feleket, ha erre a felek meghatalmazták. Ilyen meghatalmazása a Nemzetgazdasági Miniszternek nincsen. A törvényhozás úgy fogadta el az

Árfolyamkockázat törvényt, hogy nem vette figyelembe a kérelemhez kötöttség elvét. A kérelemhez kötöttség elvének figyelmen kívül hagyása miatt a törvényhozás nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás alapvető szabályait.

Nyilvános tárgyalás elve

A törvényhozás, a jogalkotás során, nem adott lehetőséget a panaszosnak arra, hogy a zárószavazás előtt elmondja álláspontját. Egy bíró csak akkor módosíthat egyedi szerződéseket, ha az erre vonatkozó kérelemről nyilvános tárgyalást tartott, amire a feleket megidézti és amin mind a két felet meghallgatja. Ezzel szemben a törvényhozás úgy fogadta el az Árfolyamkockázat törvényt, hogy a panaszost nem idézték meg a nyilvános tárgyalásra, és a panaszos nem kapott lehetőséget arra, hogy kifejtse az álláspontját. A nyilvános tárgyalás elvének figyelmen kívül hagyása miatt a törvényhozás nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás szabályait.

Csak érvényes szerződést lehet bírói úton módosítani

A törvényhozás, a jogalkotás során, nem vizsgálta a szerződés érvényességét. Egy bíró csak akkor módosíthat egyedi szerződéseket, ha meggyőződik arról, hogy a módosítandó szerződés érvényes. Emiatt egy bíró, mielőtt ítéletet hoz, megvizsgálta volna azokat a körülményeket, amelyek egy szerződés érvénytelenségét okozhatják. Ezzel szemben a törvényhozás úgy terjesztette ki az Árfolyamkockázat törvény hatályát a panaszosra, hogy nem vizsgálta meg, vajon érvényes-e a panaszos hitelszerződése. Tekintettel arra, hogy a törvényhozás nem vizsgálta meg, vajon érvényes-e a panaszos szerződése, nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás szabályait.

A felek méltányos érdekeinek a mérlegelése

A törvényhozás, a jogalkotás során, nem vizsgálta meg az összes felmerülő méltányossági szempontot. Egy bíró a felek méltányos érdekeinek a mérlegelése során figyelembe vette volna azt is, vajon méltányos-e a fogyasztóra terhelni az árfolyamkockázat okozta költségeket, akkor, ha a hitelszerződése érvénytelen. Ezzel szemben a törvényhozás úgy fogadta el az Árfolyamkockázat törvényt, hogy nem mérlegelte, vajon méltányos-e a fogyasztóra terhelni az árfolyamkockázat okozta költségeket, akkor, ha a szerződése érvénytelen. Tekintettel arra, hogy törvényhozás nem mérlegelte az összes méltányossági szempontot, nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás szabályait.

A fellebbezés elve

A törvényhozás által hozott törvény ellen nem lehet fellebbezést benyújtani. Egy bírósági eljárás ellen bármelyik fél fellebbezéssel élhet. Ennek alapján, ha a panaszos szerződését egy bírósági ítélet módosítaná, akkor élhetne a fellebbezés jogával az ítélet ellen. Ezzel szemben a törvényhozás által meghozott törvény ellen a panaszos nem tud fellebbezni. Tekintettel arra, hogy a panaszosnak nincs fellebbezési joga a szerződésének a módosítása ellen, a törvényhozás nem tartotta be a bírói szerződésmódosítás szabályait.

A fenti felsorolásból nyilvánvalóan kiderül, hogy a törvényhozás egyáltalán nem tartotta be azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell akkor, amikor egy szerződés tartalmát egy bíró módosítja. Ennek megfelelően az Árfolyamkockázat törvény az Alkotmánybíróság saját álláspontja szerint is alkotmányellenes kell, hogy legyen.

4.4. A panaszost megillető emberi jogok korlátozása

4.4.1. Az alapvető jogok lényeges tartalmának védelme

Alaptörvény I. Cikk (3). bek. 2. mondata alapján alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az Alaptörvény tehát világosan kimondja azt, hogy az alapvető jogokat szabályozó törvény az alapvető jog lényeges tartalmát nem korlátozhatja. A lényeges tartalom tiszteletben tartásának (a korábbi Alkotmány szerint „nem korlátozhatóságának”) alaptörvényi rögzítése magában foglalja annak megállapítását is, hogy az egyén autonómiájának van egy olyan határa, amelyen – ahogy az Alkotmánybíróság korábban megfogalmazta – sem az állam sem más kényszerítő hatalma nem terjedhet túl. (23/1990. (XI. 31.) AB határozat)

Ha megvizsgáljuk Árfolyamkockázat-törvény rendelkezéseinek a hatását az érintett alapvető (emberi) jogokra, akkor kiderül, hogy az Árfolyamkockázat-törvény nem csak korlátozza az érintett alapvető jogokat, hanem kifejezetten kiiktatja azok lényeges tartalmát.

A panaszosnak joga van arra, hogy egy bíró hozzon döntést arról, milyen mértékben szükséges a szerződését, az esetleg megváltozott körülményekre tekintettel módosítani. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az a törvény, amelyik a szerződés megváltoztatásának mértékét teljes mértékben elvonja a bíróságoktól.

A panaszosnak joga van arra, hogy az állam csak kifejezett kérelem esetén módosítsa a szerződését, az esetleg megváltozott körülményekre tekintettel. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az a törvény, amelyik lehetővé tesz azt, hogy az állam kérelem nélkül módosítsa a panaszos szerződését.

A panaszosnak joga van arra, hogy egy nyilvános tárgyaláson elmondhassa az álláspontját, mielőtt az állam módosítja a szerződését, az esetleg megváltozott körülményekre tekintettel. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az a törvény, amelyik lehetővé tesz azt, hogy az állam módosítsa a panaszos szerződését.

A panaszosnak joga van arra, hogy csak akkor legyen a szerződése módosítva, ha a szerződése érvényes. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az a törvény, amelyik lehetővé tesz azt, hogy az állam a szerződés érvényességének vizsgálata nélkül módosítsa a panaszos szerződését.

A panaszosnak joga van arra, hogy egy bíróság megvizsgálja az összes felmerülő méltányos érdeket, mielőtt a szerződés módosításáról dönt. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az a törvény, amelyik lehetővé tesz azt, hogy az államnak ne kelljen megvizsgálnia az összes felmerülő méltányos érdeket.

A panaszosnak joga van arra, hogy fellebbezzon egy olyan döntés ellen, amelyik módosítja a szerződését. A panaszosnak ezt a jogát lényegében iktatja ki az az eljárás, amiben a törvényhozás hoz döntést a szerződés módosításának a tartalmáról.

A fenti felsorolás jól mutatja, hogy az Árfolyamkockázat törvény nem csak korlátozza a panaszos emberi jogait, hanem kifejezetten kiiktatja azokat.

4.4.2. Nemzetgazdasági érdekek védelme

A panaszos emberi jogainak a kiiktatása ellentétes az Alaptörvény I. Cikk (3). bek. 2. mondatával. Emiatt teljesen lényegtelen az, hogy az Alkotmánybíróság és az Igazságügyi Miniszter milyen „nemzetgazdasági” érdekekkel próbálják megmagyarázni az Árfolyamkockázat törvény megalkotását. Az emberi jogok lényegi tartalmának a kiiktatása ugyanis nem indokolható más érdekek védelmével.

Ezzel együtt Magyarországon mindenki számára nyilvánvaló, hogy a devizahiteles törvények célja NEM a fogyasztók érdekvédelme. A fogyasztók érdeke az, hogy mentesüljenek az árfolyamkockázat okozta költségek terheitől. Nyilvánvaló, hogy a panaszos mentesülne e teher alól, ha egy bíróság megállapítaná, hogy a panaszos hitelszerződése érvénytelen. Ha ugyanis a panaszos hitelszerződése érvénytelen, akkor érvénytelenek azok a szerződési rendelkezések, amelyek az árfolyamkockázat terhet a fogyasztóra tették.

A devizahiteles törvények valódi célja pont az, hogy a hatalmi elit megakadályozza azt, hogy a panaszos sikeres bírósági eljárást indítson a bankjával szemben. A hatalmi elit célja tehát kifejezetten az, hogy megfosssa a panaszost azoktól a garanciális (emberi) jogaitól, amelyek a panaszost, egyébként, egy tisztességes bírósági eljárásból megilletnék (1. fent). Ezen jogok megfosztása pedig lehetőséget teremt arra, hogy a hatalmi elit a panaszosra terelje az árfolyamkockázat okozta költségeket.

Az Alkotmánybíróság „következetes” ítélkezési gyakorlata kizárólag azt a célt szolgálja, hogy legitímálja a panaszos emberi jogainak a kiiktatását. Az Alkotmánybíróság „következetes” joggyakorlata világosan mutatja, hogy Magyarország alkotmányos kultúrája továbbra is a posztsovjet diktatúrák színvonalán áll. Továbbá az Alkotmánybíróság „következetes” joggyakorlata világosan mutatja azt is, hogy a magyar alkotmánybírák nem rendelkeznek azzal a szaktudással, ami szükséges lenne ahhoz, hogy kikényszerítsék Magyarországon az emberi jogok tiszteletben tartását.

Egy demokratikus Alkotmánybíróság látná azt az összefüggést, hogy minden bírósági eljárás során be kell tartani a tisztességes eljárás követelményeit (Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bek.). Pont emiatt teljesen értelmetlen azt vizsgálni, vajon be tartotta-e a törvényhozás azokat a szabályokat, amelyek a bírói úton történő szerződésmódosításhoz szükségesek. Továbbá egy demokratikus Alkotmánybíróságnak feltűnne az is, hogy a devizahiteles törvények a panaszosok emberi jogainak a lényeges tartalmát iktatják ki.

Magyarország 1992 óta tagja az Európa Tanácsnak és 2004 óta tagja az Európai Uniónak. Ha az Alkotmánybíróság nem hajlandó az ítélkezési gyakorlatát összhangba hozni a demokratikus jogállami játékszabályokkal, akkor a panaszos a nemzetközi fórumokhoz kíván fordulni jogorvoslatért.

4.5. Az Alkotmánybíróság 3048/2015. (III. 2.) számú végzése

Ez a beadvány megfelel az Alkotmánybíróság 3048/2015. (III. 2.) számú végzésében megfogalmazott tartalmi követelményeknek. - konkrétan mely támadott norma: Árfolyamkockázat-törvény 3. §, 6. § (1) bek., 6. § (4) bek., 8. §, 12. §, 13. § (1) bek. és 18.§ (3) bek.

- mely alaptörvényi rendelkezéssel ellentétes: Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bek.

- a vélt alapjogi sérelem miben áll: Az Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bek. védi a panaszos garanciális jogait, amelyek a panaszost egy bírósági eljárás során megilletnek. A törvényhozás úgy alkotta meg az Árfolyamkockázat-törvényt, hogy ezeket a garanciális jogokat mind megsértette. A törvényhozás tehát úgy avatkozott be a panaszos magánjogi szerződésébe, hogy nem tartotta be azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell akkor, amikor egy szerződés tartalmát egy bíró módosítja. Végezetül az Árfolyamkockázat-törvény nem csak korlátozza a panaszos emberi jogait, hanem kiiktatja azok lényegi tartalmát.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A panaszosnak nincs lehetősége bírósági jogorvoslattal élni az Országgyűlés által meghozott törvényekkel szemben.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

nem.

7. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszem:

A személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselő nem szükséges. Az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes (Abtv. 54. §).

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy tartaná, hogy ez a beadvány nem tartalmaz „alkotmányjogi érvekkel alátámasztott kellő indoklást”, akkor kérem, vegyék figyelembe a Velencei Bizottság azon észrevételét, miszerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtása csak akkor lehetséges, ha a panaszos alkotmánytani felkészültséggel rendelkezik.

Kelt: 2016. január 25.

Melléklet: A banktól kapott levél **Értesítés a forintosít**